

[Gustav Pedersen.]

Det skyldes ikke Lysten til at faa flere Kontorer eller mere Administration, men enhver, der kender til praktiske Erhvervsforhold, vil sikkert give mig Ret i, at hvis dette Raad ikke faar et Sekretariat til sin Raadighed, vil Arbejdet i sig selv være haabløst; det vil ikke være muligt at behandle et saa omfattende Stof, som der her er Tale om at behandle, uden at have de fornødne Funktionærer eller Embedsmænd til sin Raadighed.

Det andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet om, hvilke Opgaver Raadet skal have, og dèr er der efter min Mening ingen Vej uden om at give Raadet et ret omfattende Arbejdsfelt. Der er ingen, der paa Forhaand kan vide, paa hvilke Felter det er mest paa-trængende at gribe ind. Der er ingen, der paa Forhaand kan afgøre, hvor der i første Række kan blive Tale om at sætte ind for at hindre en urimelig Avance, skabt ved en speciel Konjunktur eller skabt ved et særligt Herredømme over en bestemt Varemængde. Der maa altsaa være ret vide Rammer med Hensyn til de Opgaver, der stilles.

Endelig er der som det tredie Spørgsmaal Spørgsmaalet om den Fremgangsmaade, der skal anvendes i Arbejdet, og dèr vil jeg understrege, at der i den Paragraf, som omhandler dette Forhold, i Virkeligheden er taget det videst gaaende Hensyn til Erhvervslivets Interesser. Dèr er paa-peget, at Raadet i første Omgang skal optage Forhandlinger med den Sammenslutning eller den Virksomhed, der er Tale om at rette Paatale imod, og jeg vil tro, at en saadan Forhandling i de allerfleste Tilfælde vil give det ønskede Resultat. Først hvis Forhandlingens Vej ikke giver et tilstrækkeligt Resultat, kommer det andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om en direkte Indgriben fra Raadets Side, og endda er der den Udvej at indanke denne Afgørelse for Landsretten, altsaa lade den indgaa for de almindelige Domstole. Jeg vil mene, at igennem denne Arbejdsmetode er Erhvervslivets Interesser paa behørig Maade beskyttet, at der ikke hverken er Risiko for Overgreb eller Risiko for Rejsning af et Antal Sager, som vil gaa ud over, hvad der er Meningen, og hvad enhver er interesseret i.

Det er understreget ved Lovforslagets Forelæggelse, men jeg vil gerne gentage det her, at Hensigten er jo ikke at lægge Erhvervslivet Hindringer i Vejen. Hensigten er at beskytte Samfundets Interesser i en Periode, hvor der er Risiko for, at Monopoldannelser eller enkelte Virksomheders Herredømme over en bestemt Varegruppe kan

afføde Forhold, som er samfundsmæssigt uudholdelige, og jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, at det jo ikke mindst vil være erhvervsdrivende, der vil kunne faa Beskyttelse gennem denne Lov. Det er jo ikke blot i Detailhandelen, at der er Tale om monopolagtige Priser; det er mindst i lige saa høj Grad, hvor det drejer sig om Herredømme over importerede Varer, der skal videresælges, eller Herredømme over Raastoffer, der skal anvendes af Erhvervslivet i Produktionen, at der kan tages urimelig Avance, at der paa forskellige Maader skabes Vilkaar, som ogsaa for det selvstændige Erhvervsliv er utaalelige. Altsaa, Lovens Hensigt er i mindst lige saa høj Grad at beskytte Erhvervslivet som at gribe ind over for de enkelte erhvervsdrivende. Det, der er det afgørende, er, at ingen med Rette skal kunne paastaa, at Prisdannelser i den kommende Tid vil foregaa under saadanne Forhold, at Samfundets Interesser ikke er tilstrækkeligt varetaget. Andet og mere ligger der ikke i Loven, men ogsaa dette Motiv er, mener jeg, tilstrækkeligt til at søge Loven gennemført, og jeg skal paa mit Partis Vegne give Til-sagn om Støtte til, at dette kan ske, og forhaabentlig i Løbet af kort Tid.

Jensen-Brobj: Det Lovforslag, vi behandler her, er fremkommet sent i dette høje Ting. Den højtærede Minister har jo vidst, at den bestaaende Lov havde faaet 4 Aars Gyldighedstid, at den udløb til 1. Januar, men ikke desto mindre kom han og maatte have en Forlængelse fra 1. Januar til 1. Maj, fordi man ikke i Handelsministeriet havde faaet gjort Lovforslaget færdigt. Han fik denne Forlængelse, men vi har først nu i Slutningen af Marts Maaned faaet Lovforslaget til Behandling her. Forslaget blev ganske vist forelagt den 10. Marts, men det er et sent Tidspunkt, naar man ønsker et saa stort og vidtgaaende Lovforslag gennemført, og jeg kan ikke lade være med at bebrejde den højtærede Handelsminister, at han ikke er kommet med Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt.

Den højtærede Handelsminister forsøgte, da han forelagde Lovforslaget, den Kunst at blæse med Munden fuld af Mel. Den højtærede Handelsminister vilde jo gerne fortælle dette Ting, hvor nødvendigt det var at faa en saadan Lov, og paa den anden Side vilde han ogsaa gerne, ligesom nu den socialdemokratiske Ordfører, hævde, at det var jo ikke for at gribe ind alene, men det var ogsaa for at beskytte Erhvervene, at dette Lovforslag forelagdes. Med Forman-